

Važno vprašanje

pri sedanjem neznesljivem vremenu je zaščita telesa od hudih posledic nabebe. Ze pri najmanjih bolečinah v miših, glavi ali križu, pri znakih nahoda se ne sme lahko

mišljeno čakati, temveč treba poskusiti takoj ono bolečino olajšujoče domače sredstvo, katero so radi in raznovrstno uporabljali že naši roditelji in dedje, posebno pri revmatskih bolečinah. To že celih 27 priljubljeno domače sredstvo in kosmetikum je Fellerjev blagodišeči »Elsafluid«. Drgnenje in umivanje z Elsafluidom lajša bolečine, krepi in osvežuje mišice in živce, stori neobčutljivim proti mrzlem zraku. Od znotraj in od zunaj mnogo močnejši in izdatnej-

ši kot francosko žganje. 6 dvojnatih ali 2 velike specialne steklenice za 63.— din.; 12 dvojnatih ali 4 velike specialne steklenice 99.— din.; 36 dvojnatih ali 12 velikih specialnih steklenic za 250.— din., že obenem z zabojem in poštnino razpošilja po povzetju lekarnar Eugen V. Feller v Stubici Donji, Elsatrg 341, Hrvatsko. — Poedine steklenice Elsafluida se dobijo v lekarnah in sorodnih trgovinah za reducirano ceno 9 din.

hvalisanega narodnega edinstva, dobrote vladne politike, katero vodi Pucelj, to je — enakost v obdavčenju posameznih delov države!

Kakor so se neposredni davki znatno povečali, so se povišale tudi avtonomne doklade. Kot podstava za odmero doklad je služil državni davek v znesku 18,862.390 din., predpisalo se je v Sloveniji samoupravnih doklad v znesku 42,390.890 din., za 11 milijonov din. več kot leta 1924, kar znaša 225% državnega davka, manj kot v letu 1924 in sicer radi tega, ker okraji in občine niso v istem razmerju povečavali doklad, kakor so se povečavali državni davki.

Vsi okraji na bivšem Kranjskem so imeli okrajne doklade nad 150%, okraj Bled 500%, okraj Črnomelj celo 581%.

Od 21 okrajev na bivšem Štajerskem izkazuje 17 okrajev okrajne doklade od 200 do 550%. Okraji Ormož, Ptuj in Marenberg imajo okrajne doklade 500%, Gornjigrad 530, Brežice 550%.

Izmed 2175 občin v Sloveniji izkazuje 585 občin občinske doklade od 100 do 200%, 869 občin od 200 do 1100%, v celem 1454 občin, to je več kot dve tretini občin izkazuje občinske doklade nad 100%.

Ako upoštevamo plačilo državnih neposrednih davkov in avtonomnih doklad v Sloveniji, vidimo, da je v letu 1925 znašalo v Sloveniji plačilo teh davkov na osebo 320 din., ali za 110 din. več kot leta 1924. Obremenitev Slovenije je v letu 1925 bila za 50% večja kot l. 1924, kar je zasluga samostojnih demokratov in Radičevcev, ki so leta 1925 sedeli v vladi in glasovali za povečanje starih davkov in uvedbo novih davkov, ki pa niso prav nič storili, da bi prišlo do izenačenja davkov, katero je nujno potrebno, ako se hoče rešiti Slovenijo gospodarskega propada. Vlada, slovenski poslanci, ki podpirajo vlado in pa finančni delegat se prav nič ne brigajo, za sklepe neštevilnih protestnih shodov, ki so se vršili širom Slovenije, na katerih so zastopniki gospodarskih krogov in somišljeniki vseh političnih strank brez razlike protestirali proti neznosni obremenitvi Slovenije in zahtevali izenačenje davkov v celi državi.

Narodni poslanec Franjo Zebot:

Naša gospodarska zveza z Avstrijo.

Slovenija je v gospodarskem oziru navezana na najbližjo sosedo, na republiko Avstrijo. Po mojem mnenju bi moralo vladati med sosednjimi deželami tako prijateljsko razmerje, kakor vlada med dvema dobrima kmetiskima sosedoma. Pomagata si posebno v gospodarskem oziru, kjer le treba. Iz takega bratskega razmerja in tesne prijateljske zveze imata hasek oba. In obe kmetiji napredujeta, sreča je doma v obeh hišah.

Tako razmerje si želimo v gospodarskem oziru Slovenci s sosednjo Avstrijo. Pri nas imamo za naše domače potrebe preveč živine, posebno goveje in svinj, obilo vina, sadja, krompirja in drugih takih pridelkov. Nasprotno pa Avstrija vsega tega ne pridelava dovolj. Na drugi strani izdelajo tovarne v Avst-

riji preveč takih predmetov, ki jih mi nimamo. Na primer: železje, razne kmetijske stroje, platna, sukna, zdravila itd. Tu je sedaj stvar obeh držav, oziroma jugoslovanske in avstrijske vlade, da se sporazumeta glede medsebojne trgovsko-gospodarske zveze. Po mednarodnih pravilih ima vsaka država pravico, na državni meji pobirati od blaga, ki gre preko meje, oziroma ki prihaja od one strani sem, poseben davek, ki se imenuje carina. Če je carina na blago, katero hoče sosed k nam uvažati, visoka, pride tisto blago drago k nam, če pa je carina nizka, ali pa je sploh ni, tedaj je tudi cena za dotično blago nizka.

Od visokosti carine, ki jo naloži Avstrija na našo živino, vino in sadje, je odvisno, ali moremo mi prodajati te stvari v sosednjo Avstrijo, ali ne. Na drugi strani pa vidimo, da je od carine, ki jo pobira Jugoslavija od železja, strojev, sukna, platna in enaki predmetov, katere pošiljajo Avstriji k nam, odvisno, ali so ti predmeti v ceni dragi, ali pa je njih cena primerna.

Radi tega je tedaj, ko sklepata dve državi trgovsko-gospodarske pogodbe, najvažnejše, kako se bosta sporazumeli glede carine. Poslanci Slov. Ljudske Stranke smo zahtevali od naše vlade dve glavni stvari:

Vedno nedosegljivo v kavi

Schicht-ovo milo znamke „Jelen“.

Kajti nič na svetu nas ne more nepotiti, da poslabšamo naše najboljša, kakovost našega mila.

Mogoče bi nam bilo poceniti naše Jelenovo milo s tem, da bi ne porabljali „tako dobre“ surovine. Ne storimo tega, kajti nam ni samo na tem, da proizvajamo „dobro milo“, temveč nam je na tem, da proizvajamo

najboljše milo!

ževala, oba sta ti ponujala, kar imata dobrega in slabega.

Vem da si vzljubil neomejeno svobodo džungle in zasovražil tesne meje kulture. Vem pa tudi, da te je v kljub temu spet vleklo nazaj med ljudi. Saj si se pravkar dal vkovati v zakonske spono, ki te bodo vse življenje vezale na človeško družbo.

Da pa ne boš več omahoval med obema svetovoma in si iz človeške družbe nazaj želel v svobodo džungle, ki bi te pa spet ne mogla zadovoljiti, si vzemi tale nauk seboj.

Išči svobodo tam kjer v resnici najdeš pravo svobodo, — pri Bogu. Njemu služi in ne navezuj srca ne na džunglo ne na dobrine človeške kulture, pa boš v resnici svoboden! —

Teško se ločim od tebe. Zlezel si mi v srce, kakor vsem, ki so kedaj prišli skupaj s teboj. Pa Božja volja je da greš na mesto, ki ti je pripravljeno, in da tam storiš dobro z darovi, ki ti jih je Bog naklonil! —

Tihota je legla na livado krog Claytonove koč.

V gozdu so zamrli vzkliki odhajajočih črncev, v sinji daljavi, tam kjer nebo poljublja morje, so se blestela jadra in nosila srečne ljudi v novo domovino, lahki vetrič je šuštel v listju, zdelo se je, da John Clayton in njegova soproga Elza šepetata blagoslov za svojim sinom in njegovo mlado ženo.

1. Doseže naj, da bo Avstrija opustila ali vsaj močno znižala carino na našo govedo, svinje, meso, vino, sadje in razne poljske pridelke.

2. Naša vlada pa naj zniža ali čisto opusti carino na avstrijske izdelke, katerih mi ali sploh nimamo, ali pa v nezadostni meri. Ti izdelki v glavnem so: raznovrstna železna roba, poljedelski stroji in orodje, blago za perilo in obleko, sol, zdravila, bakrena galica, umetna gnojila itd.

Razumen človek bi mislil, da bosta naša vlada in tudi Avstrija to upoštevali in se pri sklepanju pogodbe ravnali po teh dveh načelih. Ali ker so na obeh straneh bili čudno trmasti, kljubovalni in deloma celo sovražni drug proti drugemu, smo žalibog dobili sedaj trgovinsko pogodbo, ki v marsičem ni v našo korist, posebno pa ne v korist našega kmeta, obrtnika in delavca.

Ker so bili zastopniki, ki jih je poslala jugoslovanska vlada na Dunaj k Avstrijcem, in zastopniki avstrijske vlade med seboj neiskreni in ker med našimi zastopniki ni bilo ne enega Slovenca, ki bi poznal naše razmere, smo dobili trgovinsko pogodbo, ki je za nas slaba. Avstrijci so naložili visoko carino na govedo in svinje, samo pri konjih so popustili, glede vina in sadja so pre malo odnehali. Zastopniki naše vlade pa so naložili neznosno visoko carino na železje, stroje, platno in obleko ter druge prej imenovane predmete. Tako smo udarjeni na dve strani.

Kdo je to zakrivil? Pred vsem zastopniki naše vlade, ki so bili poslani na Dunaj. V tej vladi sta imela lansko leto, ko se je ta pogodba sklepala, glavno besedo stari Pašič in brijavci Radič.

V imenu naše Slovenske Ljudske Stranke, ozir. Jugoslovanskega kluba, sem bil določen kot poslanec okraja, ki meji na Avstrijo, da govorim o tej izredno važni stvari v narodni skupščini. Potrudil sem se in sem s pomočjo prijateljev-strokovnjakov zbral obširno gradivo za govor, ki sem ga imel dne 8. t. m. Ker smatram, da so te stvari za naše gospodarsko žitje velike važnosti, bom v prihodnjih številkah opisal najvažnejše točke pogodbe z Avstrijo.

Državna politika.

V NAŠI DRŽAVI.

Uzunovič je podal ostavko vlade. V petek zvečer je bila seja v parlamentu do dveh zjutraj. Prepirali so se, ali naj se sklepa o korupciji ali ne. Končno je Uzunovič zahteval, naj se da njegovi vladi zaupnica. Glasovali so in zgodilo se je, kar nihče ni pričakoval: Vlada je dobila 127 glasov, 150 glasov pa je bilo proti vladi. Zdaj seveda ni bilo drugega mogoče, kakor da je Uzunovič podal drugo jutro, to je v soboto dopoldne, ostavko. Kralj za enkrat ostavke ni sprejel. Je pa to najtežja vladna kriza, odkar Jugoslavija obstaja. Kako bo nova vlada sestavljena, je težko prerokovati.

Radikalna stranka — razdvojena. Pašič in Jovanovič sta se huje spoprijela, kot je Pašič to mislil. Jovanovič je trd oreh. Ker so tako postopali z njim v radikalni stranki, je osnoval svoj poslanski klub,

Džungla pa je samevala in tožila ob grobu ter sanjala o belem junaku, svojem kralju in gospodarju. Vzgojila ga je, tesne vezi je spletla krog njegovega srca, vabila ga je v svoje naročje, pa izneveril se ji je in jo zapustil —

Gozdni orjaki pa so ji otožno pokimavali ter šepetali: »Ni bil naš. Človek je bil in duh njegovega očeta ga je odpeljal na dom pradedov —«

Dolgo je še žalovala džungla za svojim izgubljenim belim junakom.

Konec.

On ga pozna bolje.

Učitelj: »Pazi sedaj, ti majhni Lovre. Če imaš eno jabolko, pa ti da tvoj brat še dve, koliko jih potem imaš skupaj?«

Lovro odkima, a nič ne odgovori.

Učitelj: »No, zakaj kimaš?«

»Gospod učitelj, vi se samo šalite, moj brat mi ne da nikoli jabolka.«

V naravi.

V šoli se uče mladi misleci o gorkoti in o mrazu. Učitelj pripoveduje: »V gorkoti se nekateri predmeti razširijo, v mrazu pa skrčijo. Stanko, ali bi znal povedati ti kak primer?«

Stanko: »Da. Poleti, ko je vroče, se dan raztegne in podaljša; pozimi pa, ko je mraz, se pa skrajša.«

Trgovska tajnost.

Učitelj: »Povej mi, Moric, odkod dobivamo najboljše kavo?«

Moric: »Gospod učitelj, to je trgovska tajnost!«

»Spet si mi rešil življenje!« je rekla Ine in ga hvaležno pogledala.

»Nisem preveč hvale vreden, Ine! Sebičnež sem! Rešil sem ti življenje, ker sem ga hotel sam zase!«

Tema je že bila, ko so zadoneli vzkliki na robu džungle. In kmalu nato je prikoralala h koči četa črncev, z njimi pa oče Konstantin.

Seveda se je zelo začudil, ko je našel Trzana v taki nepričakovani družbi. In kako vesel in iznenađen je bil, ko mu je Trzan predstavil svojo zaročenko!

»V pravem trenutku sem te poslal h koči, kajti« se je muzal. »Sem bil vsaj enkrat v življenju za mešetarja in kakor vse kaže, sem dobro zamešetaril!«

V par dneh sta bila Ine in Trzan mož in žena. Oče Konstantin ju je poročil, Arnot in Filander sta bila priči, Porter in Arnotova soproga sta drugovala, kapitan jadrnice, njegova posodka in črnici pa so bili povabljeni v goste.

Džungla je strme odmevala od veselega vzklikanja in slovesnega pokanja pušk in ladijskih topičev, Barba si je brisala solze veselja, pa topot s snažnim predpasnikom, ter hitela z ladijskim kuharjem pripravljati imenitno pojedino, h kateri je morala prispevati džungla svojo najsočnejšo divjačino.

Oče Konstantin pa je govoril Trzanu tele besede:

»Dvoje svetov si videl in preizkusil, divjo džunglo in človeško kulturo. Oba sta te oblikovala in izobra-